

BARRACA CODI 10898

Granera

Ubicació

Comarca:	Moianès
Lloc/Adreça:	Camí de Tantinyà
Emplaçament	A la banda de ponent de la masia de Tantinyà, a la banda de migdia del camí
Alçada:	752m
Coordenades:	
Latitud:	41.72095
Longitud:	2.07172
UTM Est (X):	422787
UTM Nord (Y):	4619211

Classificació

Número de fitxa	08095-271
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Popular Contemporani
Segle	XIX
Estat de conservació	Regular
Notes de conservació:	La part superior de la coberta està enderrocada i està tapada per la vegetació.
Protecció	Inexistent
Accés	Fàcil
Ús actual:	Sense ús
Titularitat	Privada
Titular:	Ref. Cad.: 08094A00700025
Autoria de la fitxa	Adriana Geladó Prat
Data de registre de la fitxa:	dt., 21/05/2019 - 02:00

Descripció

Barraca de pedra seca del tipus aèria aïllada i orientada a l'oest. Tot i això, la part posterior de l'estructura s'assenta damunt del vessant de la zona. Presenta una planta circular i està coberta amb una falsa cúpula amb la part superior lleugerament enderrocada. L'accés es fa mitjançant un portal d'obertura rectangular, amb la llinda plana i prima i els brancals bastits amb blocs de pedra escairats de diverses mides. No ha estat restaurada.

Observacions:

Les dades han estat extretes de l'espai web Wikipedra.

L'element està inclòs dins dels límits de l'Espai d'Interès Natural de Gallifa.

Història

A Granera, majoritàriament, les barraques de pedra seca estan relacionades amb el món del vi i el cultiu de la vinya. De fet, la vinya va ser una de les principals activitats agràries fins a finals del segle XIX, en consonància amb tot el territori de la Catalunya central. En general, cada família tenia la seva vinya donat que el relleu muntanyós i emboscat del terme, traduït en un sòl sec, pedregós i inclinat, afavoria el seu cultiu. Dins del terme municipal, una de cada tres hectàrees conreades estaven dedicades a aquest tipus de cultiu. I alhora, amb l'arribada de la fil·loxera a França i els estralls que va causar, la plantació de ceps va augmentar. La conseqüència fou un increment importantíssim de la població granerina durant la segona meitat del segle XIX. Les barraques eren utilitzades per dormir, guardar les eines o aixoplugar-s'hi en cas de mal temps. Normalment, la pedra utilitzada era extreta de l'arrabassament dels camps i de la construcció dels camins que portaven fins als cultius.

Bibliografia

NAVINÉS, Jordi (2011). "Les tines de vi de Granera". La Granària, 28, p. 23-29.
[Http://wikipedra.catpaisatge.net/](http://wikipedra.catpaisatge.net/) (Consulta: 20-05-2019).

